

cvičení dělá mistra. V našem případě ovšem mistrovou :D. Když nám to včera večír tak krásně šlo, řeklo si Koláče, že si pustí adrenalin do žil rovnou už zrána. A Talinku jsem odepla hned na louce za domem. Vyběhla na hranu svahu, zapikolíkovala se a zjišťovala, zda jsou tam dole u rybňajzu kámošky kachénky. První posun je ten, že nevystřelila jako dřív rovnou tam, ale zastavila se sama na předělu, druhý posun je ten, že na zavolání pěkně přiběhla pro dobrůtku a hezky se mnou šla zpátky k hraně svahu a počkala, až jsem řekla, že jdeme.

A hurá do vodičky a řídit. Nechala jsem ji být a čutla Rumíčkoví balonek. Ten mi sdělil, že tuten balonek je naprosto nevyhovující a dokud nevytasím žužlobalonek, tak jsem mu zkazila celý ráno. Což mě teda mrzelo, páč žužlobalonek zvoestal bohužel doma. Párkrát jsme se pracovávaly s Talinkou k tomu, že i když se řadí, tak když se zavolá, tak se přijde a taky že se navolno dá od rybníčku odcházet, abychom se tam zas mohli pěkně vrátit... a tak jako podobně.

Pak jsem rozjařenou flekatici cvakla na vodítko, trošku jsme si v rámci uklidnění stříhly cvičení pozornosti a pozici u nohy. Za hlasitých komentářů. Neb docentka, když jako má pnutí nějaký, jako např. že se teda musí ovládnout a nedělat bordel, ale trochu cvičit, způsobuje to ventilaci formou hlasových projevů. Poté co jsme si vyslechli náležitý protestsong. přesunuli jsme se všichni nahoru k sousednímu domu, kde je plácek zvaný Talibufet. A protože jsme si doma, před vycházkou stříhly cvičení na téma : "Když Talinko hezky mineš ten pohozený kus masa na zemi, který mi tam "upadl" a přijdeš hezky za mnou, dostaneš to stejné masíčko a dostaneš ho hodně.", hodili jsme si tohle cvičení všichni tři venku.

Koláče bylo připravený, mělo salám v krabičce, aby, kdyby nááhodu byla Tali rychlejší, než Koláče, tak ať se jí to nepovede. Dala jsem krabičku na zem a Talířová zapomněla, že jako by mohla jít po plácku lítat a hledat co kde najde. Psi událi dřepkins a Tali nám oznámila začátek Ramadánu. Páč asi byla kdysi muezzin, jinak nevím proč tak hrozně jódlovala. Ale projódlovala se k velmi hezkým výkonům a to jsem vodítko nedržela, nechala jsem ho ležet volně na zemi. Moc dobře věděla, že jednak může vzít kramle a kdyby chtěla má větší šanci drapnout krabičku a tradáá do fůč. Místo toho se soustřeďovala, oznamovala Ramadán a krabičku neukradla. A to měla vedle sebe navíc i Rumíčka, takže o to těžší. Hezké to bylo.

A páč bylo ještě trochu času, vrátili jsme se na plácek, já jí zas odcvakla, ona vyběhla pozdravit kámoše a pak se zase hezky vrátila, abychom si i tam zahráli na “Kdo nebufetí, ten se má!” Supr to bylo. Jen tak dál docentko, jen tak dál.

A mám jednu záhadu, nad kterou přemýšlím od včerejšího večera. Při procházce s Rumíčkem se najednou u jednoho auta začal chovat divně. Jednak značil něco v prostoru kurfu-max. zadních dveří auta a druhak se choval tak, jak když někoho zachraňuje. Nebylo to lovecké, či ohaří značení, pokud by tam zvíř byla choval se tak, že potřebuje zachránit. Nebylo to vně toho auta, pod podvozkem, trval si na tom, že TO je uvnitř. A nebyl schopnej odtamtud odejít a když jsem si teda trvala na svém, tak byl hrozně ukřivděnej, zklamanej, nebo jak to správně nazvat. Prostě měla jsem ho poslechnout a něco udělat. Jen mi bohužel

nebylo jasný CO. □ .

